

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 16. 2. 2021, v trestní věci obžalované **H.S.**, nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, XXXXX, o **odvolání státního zástupce** Okresního státního zastupitelství ve Vyškově proti rozsudku Okresního soudu ve Vyškově ze dne 20. 11. 2020 čj. 1 T 140/2018-356

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání státního zástupce **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byla obžalovaná H.S. podle § 226 písm. b) trestního řádu zproštěna návrhu na potrestání Okresního státního zastupitelství ve Vyškově sp. zn. ZK 224/2018 ze dne 17. 12. 2018 pro skutek spočívající v tom, že dne 12. 6. 2018 v Rousínově, okres Vyškov, v úmyslu obohatit se, prodala R.G. osobní motorové vozidlo tovární značky Škoda Fabia, registrační značky XXXXX, barvy červená metal, VIN: XXXXX, za částku 39 900 Kč, a ačkoliv bylo na kupní smlouvě uvedeno, že „prodávajícímu není znám skutečný stav ujetých kilometrů“, tak stav ujetých kilometrů na tachometru shora uvedeného vozidla byl v době prodeje přibližně 137 000 km, což vyplývá i ze stavu tachometru při provádění evidenční kontroly vozidla dne 18. 6. 2018 – stav 137 973 km, tak podezřelá musela vědět, že dne 12. 1. 2017, kdy shora uvedený automobil kupovala za částku 27 000 Kč od J. K., byl stav ujetých kilometrů na tachometru shora uvedeného vozidla 230 000 km, a tento odpovídal faktickému stavu, neboť vyplývá i z výpisu z evidenčních a pravidelných kontrol prováděných stanicemi technické kontroly, a tímto jednáním měla způsobit poškozené R.G., nar. XXXXX, škodu ve výši nejméně 12 900 Kč, v němž byl spatřován přečin podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku, neboť uvedený skutek není trestným činem. Podle § 229 odst. 3 trestního řádu byla poškozená R.G. odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
2. Předně je nutno konstatovat, že se jedná již o druhé rozhodnutí soudu I. stupně ve věci, když usnesením Nejvyššího soudu ze dne 16. 10. 2019 čj. 8 Tdo 1153/2019-209 bylo zrušeno usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 28. 5. 2019 sp. zn. 8 To 163/2019 a jemu předcházející rozsudek Okresního soudu ve Vyškově ze dne 25. 2. 2019 sp. zn. 1 T 140/2018 a Okresnímu soudu ve Vyškově bylo přikázáno, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.
3. Proti rozsudku podal státní zástupce včas odvolání, které bylo řádně zdůvodněno. Bylo podáno v neprospěch obžalované a směřovalo do výroku o vině. Státní zástupce je toho názoru, že podvodné jednání obžalované spočívalo v tom, že poškozené záměrně zamlčela reálný stav najetých kilometrů, ačkoli tento dobře znala od předchozího majitele vozidla R.K.. Poukazuje na výpověď P.O., který měl mít o předmětné vozidlo také zájem, po krátký čas jej užíval v době, kdy jej vlastnila obžalovaná a mj. zcela popřel, že by on sám měnil tachometr či jinak zasahoval do počtu najetých kilometrů. Státní zástupce poukazuje na to, že sama obžalovaná nejprve potvrdila, že k výměně tachometru muselo dojít v době, kdy vozidlo zapůjčila kamarádovi z Moldávie. Má za to, že výpověď obžalované je nevěrohodná, když její výpověď je v rozporu s výpovědí svědka P.O.. Státní zástupce má za to, že není možné rozhodnout o zproštění návrhu na potrestání podle § 226 písm. b) trestního řádu, ale podle § 222 odst. 2 trestního řádu soud I. stupně věc postoupit k projednání jako přestupku proti majetku. S ohledem na shora uvedené navrhuje, aby odvolací

soud napadený rozsudek zrušil a věc postoupil věcně a místně příslušnému správnímu orgánu k projednání věci jako přestupku proti majetku.

4. Krajský soud v Brně jako soud odvolací z podnětu podaného odvolání přezkoumal v souladu s ustanovením § 254 odst. 1, 3 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. V této trestní věci odvolací soud přezkoumal výrok o vině, neboť státní zástupce podal odvolání do tohoto výroku. Po přezkoumání dospěl odvolací soud k následujícím závěrům.
5. V řízení, které předcházelo napadenému rozsudku, bylo důsledně postupováno v souladu s ustanoveními trestního řádu, zejména s těmi, které mají zabezpečit objasnění věci a právo obžalované na řádnou obhajobu. Řízení není zatíženo žádnými podstatnými vadami, které by mohly mít vliv na správnost a zákonnost přezkoumávané části rozsudku. Nebyl proto shledán důvod pro jeho zrušení podle § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu.
6. Soud I. stupně svá skutková zjištění rozvedl v souladu s ustanovením § 125 trestního řádu, skutkový děj byl zjištěn správně, tj. bez důvodných pochybností, v rozsahu nutném pro jeho rozhodnutí (§ 2 odst. 5 trestního řádu). Skutková zjištění odpovídají výsledkům provedeného dokazování a jsou úplná a správná, takže ani odvolací soud neshledal důvody pro doplnění skutkových zjištění.
7. Soud I. stupně zhodnotil důkazy tak, jak mu to ukládá ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu. Je třeba zdůraznit, že je právem soudu I. stupně hodnotit provedené důkazy a odvolacímu soudu nepřísluší zasahovat do volného hodnocení důkazů soudu I. stupně, pokud není v rozporu se zásadami formální logiky, což v tomto případě odvolací soud nezjistil. Své skutkové a právní závěry soud I. stupně přesně, jasně a přesvědčivě zdůvodnil. Odvolací soud proto odkazuje na podrobnou a přiléhavou argumentaci soudu I. stupně obsaženou v odpovídajících částech napadeného rozsudku, ke které neměl žádné výhrady a naopak se s ní plně ztotožnil a pro stručnost na ni v plném rozsahu odkazuje. Z provedeného dokazování zcela jednoznačně vyplynulo, a to ze závěrů znaleckého posudku soudního znalce Ing. Jaroslava Sedláka, Ph.D., že rozdíl obvyklé ceny vozidla při nájezdu 130 973 km a 230 539 km je 2 400 Kč. Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že jednáním popsaným ve výroku napadeného rozsudku nebyla poškozené způsobena škoda nikoli nepatrná a nejsou tak naplněna objektivní stránka skutkové podstaty přečinu podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku. Pokud státní zástupce namítá nevěrohodnost výpovědi obžalované s ohledem na rozpor její výpovědi s výpovědí svědka P.O., pak je nutno uvést, že obžalovaná uvedla, že vozidlo půjčila kamarádovi z Moldávie s přezdívkou D., jménem A. N., který měl vozidlo zapůjčené asi 3 nebo 4 měsíce, nejedná se tedy o osobu P.O., který následně vypovídal u soudu. S obhajobou obžalované, že neměla v úmyslu poškozenou nějak podvést, koresponduje i kupní smlouva, ve které je uvedeno, že jí není znám skutečný stav ujetých kilometrů, kdy toto obžalovaná odůvodňovala tím, že vozidlo půjčovala dalším osobám. Z výpovědi samotné poškozené se podává, že jí obžalovaná sdělila, že jí není stav najetých kilometrů znám a po obžalované ani nechtěla, aby ve smlouvě byl napsán stav kilometrů. Současně ze znaleckého posudku soudního znalce Ing. Jaroslava Sedláka, Ph.D. bylo zjištěno, že u takto starých vozidel se vliv počtu ujetých kilometrů částečně stírá, na prodejnost automobilu spíše než počet ujetých kilometrů má vliv aktuální stav vozidla, aktuální stav na trhu s ojetými vozidly a aktuální poptávka po daném vozidle. Z uvedeného se tedy podává, že stav ujetých kilometrů, v daném případě rozdíl 100 000 km, není nikterak zásadní a ovlivňující obvyklou cenu vozidla. V projednávaném případě měl rozdíl 100 000 km vliv na obvyklou cenu vozidla ve výši 2 400 Kč. S přihlédnutím ke snížené věrohodnosti výpovědi poškozené, která vyplývá z vyvráceného tvrzení poškozené o stavu motorového vozidla po koupi od obžalované, má i odvolací soud za to, že provedené důkazy nevyvrátily jednoznačně a stoprocentně obhajobu obžalované.

8. Ve světle shora uvedených skutečností je zřejmé, že s námitkami, které v odvolání byly uplatněny, se již vypořádal soud I. stupně, a proto tyto námitky nemohly obstát. Z těchto důvodů odvolací soud podle § 256 trestního řádu odvolání státního zástupce zamítl jako nedůvodné, neboť zprošťující výrok soudu I. stupně odpovídá zjištěnému skutkovému ději i zákonu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. a), b)cc), § 140 odst. 1 trestního řádu).

Lze však proti němu **podat dovolání** (§ 265a odst. 1,2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst. 1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10.000,- Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno 16. 2. 2021

JUDr. Vlastimír Čech v. r.
předseda senátu

Vypracoval:
Mgr. Dan Krátký v. r.